

Lieta T-397/02

Arla Foods AMBA u.c.

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

Regula (EK) Nr. 1829/2002 — Cilmes vietas nosaukuma reģistrācija — “Feta” —
Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesības celt prasību — Nepieņemamība

Pirmās instances tiesas (trešā palāta) 2005. gada 13. decembra rīkojums . . . II - 5368

Rīkojuma kopsavilkums

Prasība atcelt tiesību aktu — Fiziskas vai juridiskas personas — Akti, kas šīs personas skar tieši un individuāli — Regula par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietas nosaukumu reģistrāciju — Uzņēmumu, kas ražo “feta” sieru dalībvalstī, kas nav šī siera izcelsmes dalībvalsts, prasība — Pirmās valsts noteikumi par apzīmējuma lietošanu — Uzņēmumi, kas Eiropas Savienības tirgū saražo būtisku daļu no “feta” siera — Ietekmes neesamība — Prasības nepieņemamība

(EKL 230. panta ceturtnā daļa; Padomes Regula Nr. 2081/1992; Komisijas Regula Nr. 1829/2002)

“Feta” siera Dānijas ražotāju iesniegtā prasība atcelt Regulu Nr. 1829/2002, ar ko izdara grozījumus pielikumā Regulai Nr. 1107/96 par ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu reģistrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 2081/92 17. pantā paredzēto procedūru, ir pieņemama, jo tā attiecas uz apzīmējuma “feta” kā aizsargāta cilmes vietas nosaukuma reģistrāciju sadaļā “Sieri” un “Grieķija”.

Apstrīdētā regula ir vispārpiemērojams tiesību akts EKL 249. panta otrās daļas nozīmē. Tas ir piemērojams skaidri noteiktām situācijām, un tā tiesiskās sekas attiecas uz nekonkretizētām personu kategorijām.

Prasītājus minētā regula skar tikai kā uzņēmējus, kas ražo vai pārdod sieru, un it īpaši kā tos, kas, pārdodot savus produktus ar nosaukumu “feta” vai “dansk Feta”, neatbilst aizsargāta cilmes vietas nosaukuma “feta” izmantošanas nosacījumiem un tādējādi ietekmē tāpat kā visus pārējos uzņēmumus, kuru produkti vairs neatbilst attiecīgo Kopienas noteikumu prasībām.

Šajā sakarā prasītājas nevar atsaukties uz Dānijas tiesisko regulējumu, kas prasa, lai šajā valstī saražotajam sieram “feta” būtu piestiprināta etiķete ar skaidru norādi “Dānijas feta”, lai apgalvotu, ka tās, atšķirībā no visiem pārējiem “feta” siera ražotājiem Kopienā, atrodas īpašā situācijā, kas pamato viņu tiesības celt prasību pret Apstrīdēto regulu. Pirmkārt, šis tiesiskais regulējums prasītājām nepiešķir nekādas īpašas tiesības. Otrkārt, pat pieņemot, ka prasītājām ir valsts tiesību aktos noteiktas īpašas tiesības, tās netiek skartas individuāli, jo nosaukums “dansk Feta” nav saskaņā ar Regulu Nr. 2081/92 aizsargāts cilmes vietas nosaukums vai ģeogrāfiskas izcelsmes norāde. Tomēr atšķirībā no situācijas, kāda dominē preču zīmju jomā, kur valstī īstenotā aizsardzības sistēma pastāv līdzās Kopienā īstenotajai, minētos cilmes vietas apzīmējumus vai ģeogrāfiskās izcelsmes norādes visās dalībvalstīs var aizsargāt tikai tad, ja tie saskaņā ar pamatregulu ir reģistrēti Kopienas līmenī.

Turklāt, pat pieņemot, ka minētos valsts tiesību aktus varētu uzskatīt par tādiem, kas ievieš kvalitātes zīmi, ar to vien nepietiktu, lai prasītājas no visiem “feta” siera ražotājiem, kas izpilda attiecīgajos tiesību aktos noteiktos pienākumus, izceltu individuāli.

Visbeidzot, prasītāju situācija vairs nebūtu individuāli izceļama tādēļ, ka tās saražo lielu daļu no "feta" siera Eiropas Savienībā, jo ar to vien, ka uzņēmumam pieder liela attiecīgā tirgus daļa, nepietiek, lai šo uzņēmumu izceltu no visu to pārējo tirgus dalībnieku vidus, uz kuriem attiecas Apstrīdētā regula. Tāpat, lai regula prasītāju skartu individuāli tāpat kā adresātu, nepietiek ar to, ka, pieņemot regulu, ar kuru reģistrē cilmes

vietas nosaukumu, prasītāja atrodas tādā situācijā, ka regulā paredzēto nosacījumu izpildei tai jāveic izmaiņas ražošanas struktūrā.

(sal. ar 53., 55., 56., 61., 63., 67., 69., 71. un 76. punktu)